

עונג שבת (38)

לדעת להעריך את כוחה של שבת

כשם שהחודש השביעי, חודש תשרי, מתחיל בקבלת מלכות [בראש השנה], ומסתיים ב"והריקותי לכם ברכה עד בלי די" (מלאכי ג. י), סיייעתא נפלאה, לה זוכים בשמיני עצרת, כך גם ביום השביעי, שבת, מתנהל לפי אותה מערכה. אדם המקבל שבת, מקבל על עצמו עול מלכות שמים, שבת אינה מצוה פרטית בחיי האדם, אלא היא כקבלת עול מלכות שמים, ומכח זה זוכים ל"כל המענג את השבת זוכה לנחלה בלי מיצרים" (שבת ק"ח.), שפע של חסד. אחד החסרונות של דורנו שאין אנו מעריכים כראוי את הכח הנפלא האצור בשבת. עבורנו שבת איננה משהו מיוחד. אנו מחשיבים מאוד את ראש השנה, את יום הכיפורים, את חג הסוכות, את חג הפסח וחג השבועות, אבל לא כ"כ מחשיבים את השבת. אך האמת היא ששבת היא מקור ושורש כל הברכות, המעיין האמיתי, מעיין הגדלות, מעיין הסייעתא דשמיא נובע ושופע בשבת. כולנו צמאים לסייעתא, צמאים להתמדה, צמאים לתפילה בכונה, צמאים למידות טובות, ופעם בשבוע אנו עוברים דרך המעיין שממנו ניתן לשאוב את כל הברכות הללו, ומחמיצים את ההזדמנות.

קשה למצוא ביטוי הולם ליחס האדיש שלנו כלפי השבת. ואולי דומים אנו לאחינו הטועים, שאינם שומרים תורה ומצוות, אותה תחושה שיש לנו כשאנו יושבים בבתי כנסיות ומרגישים את נוראות ראש השנה, את תקיעת שופר, את הפחד והרעש של יום הכיפורים, באיזו רחמנות אנו מביטים באותם אלו הבאים לבית הכנסת ויושבים בחוץ. הם לא מרגישים כלום, שיקחו קצת, שישאבו, שיכניסו מעט לעצמותיהם כ"שיקוי לעצמותיך". כך ממש אנו בשבת, עומדים על יד שערי הצלחה, ע"י מעיין הישועה, ע"י שערי הברכה, ע"י מקור חסד ה', עומדים, ולא מנצלים את היום הנפלא של שבת. רב פינקוס זצ"ל בספרו נפש שמשון "שבת קודש"

רפואה שלמה

חכמינו ז"ל תיקנו לומר בתפילה על החולה בשבת: "שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא", כלומר שבזכות השבת תבוא הרפואה במהרה. בעל ה"פרי מגדים" מבטיח: כל המוסיף מחול על הקודש, מוסיפין לו חיים! אלו שמקדימים לקבל את השבת זוכים לקבל תוספת חיים! ישנם סיפורים רבים אודות חולים שקיבלו על עצמם תוספת שבת, וזכו בתוספת חיים, כנגד כל התחזיות של הרופאים! בזמנו של החפץ חיים, היו בני זוג שלאחר שנים רבות לא זכו לילדים, נולד להם בן, אך הרופאים הבחינו שלילד יש מום בלבו,

והודיעו להורים כי ימי בנם ספורים ל"ע. ההורים נסעו אל החפץ חיים, ובבכיות נוראות ספרו לו את צרתם, בנם היחיד מוטל על ערש דוי, הרופאים נואשו ממנו. אמר להם החפץ חיים: דעו לכם! יש סגולה גדולה שבכוחה לעזור לכם, והיא: לקבל את השבת מוקדם. קבלו על עצמכם שבחצות יום ששי השלחן והנרות יהיו ערוכים לשבת, תקבלו את השבת מבעוד מועד, והקב"ה יעזור שבזכות זה תהיה רפואה שלמה ובנכם יבריא. ההורים עשו כמצות ה"חפץ חיים", והחלו לקבל את השבת מוקדם, ואכן בנם הבריא לחלוטין לתדהמת כל הרופאים, אשר לא נותר להם אלא לומר שנברא לילד לב חדש! נס ופלא! ספר "ומתוך האור, שבת קודש"

שפע בפרנסה

בספר "מלאכת שבת" מובא: סגולה לפרנסה, להקדים לקבל את השבת. בספר "סוד ה" כתב: מי שנזהר להקדים את כניסת השבת ולאחר את יציאתה הקב"ה משלם לו במידה כנגד מידה: בזכות שמרחיב את גבול הקדושה, גבולה של שבת, ומצמצם את גבול ימי החול, בזכות זאת, אם תבוא לו עת צרה, יקרא אל ה' וירחיב לו מצרתו, ויזכה לנחלה בלי מיצרים, ויתקיים בו הפסוק: "כי עתה הרחיב ה' לנו ופרינו בארץ". וכן כתב ה"בן איש חי": בזכות שמקדימים ומקבלים את השבת מבעוד יום, זוכים עם ישראל לעושר וברכה.

אכילה, תוספת בעצם החיים

הנה יש לשים לב לדבר נפלא. כאשר אוכלים, יכולים כביכול להרגיש את הקב"ה, באופן שכמעט אין דוגמתו בעולם הגשמי, ואף בעולם הרוחני. שכן, לפני שאוכלים מרגישים חולשה, וחולשה פירושה חסרון כלשהו בעצם החיים וכשאוכלים, תיכף ומיד מתמלאים בכוחות חדשים, בחיים חדשים. לא נצרך לזה תהליך כלשהו. כשאומרים לדוגמא פרק תהלים ומבקשים פרנסה, לא רואים ישירות איך פרקי התהלים מביאים פרנסה, אך באכילה מרגישים ישירות איך היא מביאה חיים. אכילה מהווה, אפוא, הזדמנות פז להרגיש קשר ישיר להקב"ה. כאשר ה"מסילת ישרים" בסוף הספר (פרק כו), מדבר על פסגת המדרגות של רבי פנחס בן יאיר, קדושה, המביאה לתחיית המתים הוא כותב בזה"ל: הנה הדבק בו יתברך דבקות גמור, יוכל למשוך ממנו יתברך אפילו משך החיים עצמם, שהוא מה שמתייחס לו בפרט יותר מהכל. פשוטם של דברים הוא, שהקב"ה נקרא "אלוקים חיים", כלומר החיים הם ממנו. והנה, את כל צרכי החיים ניתן לאכסן ולשמור, ואפילו אוויר וחמצן, אך את החיים בעצמם לא ניתן לשמור אפילו רגע. כל דבר שבעולם

הלכה : ספירת העומר : ספירה מספק

מי שהוא מסופק מהו מניין הספירה, כגון שאינו יודע אם אותו יום הוא היום השנים עשר לספירה או השלשה עשר, ואין לו את מי לשאול, יאמר שניהם בלא ברכה, ובשאר ימים, לאחר שנתברר לו המניין הנכון ימשיך ויספור בברכה. וכן אם ספר רק יום אחד מספק ולבסוף יתברר שלא טעה, יכול להמשיך לספור בשאר ימים בברכה. אם נתברר לו באותו היום המניין הנכון יחזור ויספר בלא ברכה. כדי לדעת יום הספירה, נקוט כלל זה בידך: מספר שבו שבועות שלימים יחול תמיד באותו לילה של השבוע שבו חל באותה שנה הלילה הראשון של פסח, ליל הסדר.

ספר "ספירת העומר"

פתגם: העולם אומר שבזמן עשים חיים, ואנו אומרים שזמן זה חיים.
ספר שמחלה

חקירה: מקח טעות

המעות שביד המוכר, שלושה צדדים: גזל, או מלווה או פיקדון (מחנה אפרים גזילה כג: גזל או מלווה, קצוה"ח קפג-א בסופו וקובץ שיעורים כתובות רעא: מלווה או פקדון)
ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: יצר גאוה

הגאון רבי מאיר מרגליות, בעל "מאיר נתיבים", היה אומר: מצינו: כל הגדול מחברו, יצרו גדול הימנו. הוא אומר: כל הגדול מחברו, כל מי שמתנשא ומתגדל על חברו, אין זה משום שהוא באמת גדול מחברו, אלא משום שיצרו גדול הימנו, שיצר גאוותו גובר עליו.
ספר "חד וחלק" חלק ב' (דף קפה)

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה של דינה בת מרים, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, אברהם בן רבקה, מאיר בן גבי זווירה, אליהו בן תמר, ראובן בן איזא, ששא בנימין בין קארין מרים, ויקטוריה שושנה בת ג'ויס חנה, רפאל יהודה בן מלכה, אליהו בן מרים, שלמה בן מרים, שמחה ג'וזת בת אליז, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלוה, אלחנן בן חנה אנושקה, רבקה בת ליה, רישרד שלום בן רחל, נסים בן אסתר, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, חנה בת ציפורה, ישראל יצחק בן ציפורה, יעל רייזל בת מרטין היימה שמחה. זיווג הגון לאלודי רחל מלכה בת חשמה, הצלחה לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'ייזל לאוני. לעילוי נשמת: ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. משה בן מזל פורטונה. שמחה בת קמיר. מיכאל צ'רלי בן ג'ולייט אסתר.

יש לנו איזה דרך לאחוז בו, אך החיים עצמם הם רק בידיו של הקב"ה, בכל רגע, ואין לאדם שום אפשרות להחזיק בהם, באותו רגע שהקב"ה מפסיק לתת את החיים, האדם מת. כל רגע צריכים לקבל את החיים מחדש. לכן, בשעת קבלת מתנת החיים אפשר להרגיש את הקב"ה, יותר מכל דבר אחר. בעולמנו האפשרות להרגיש בפועל ממש כיצד סופגים חיים ישירות מהקב"ה, היא בבזמן האכילה. לכן, זמן האכילה יכול להיות זמן נפלא מאין כמוהו, זמן של התדבקות בהקב"ה. **רב פינקוס זצ"ל בספרו נפש שמשון "שבת קודש"**

שלום בית

סגולה גדולה ואמיתית לשלום בית, שבחצות יום השישי הבית ערוך ומסודר לכבוד שבת קודש, ויקבלו את השבת כמה שיותר מוקדם. הזוהר הקדוש אומר ששבת נקראת 'שלום', ובשבת הקב"ה משפיע שפע של שלום לכל עם ישראל, ושולח את מלאכי השלום לכל בתי ישראל, לברכם בשלום בביתם. ככל שמקדימים לקבל את השבת, כך מקדימים לקבל את ה'שלום' בבית. חז"ל אומרים להקפיד בערב שבת לדבר בנחת ובלשון רכה עם בני הבית. כדאי להרבות בדברי עידוד ושבח לאשה ולבני הבית, על עזרתם בהכנות לשבת, כמו כן טוב לומר תפילה זו: **"אדון השלום, מלך שהשלום שלו, ברכני בשלום, ותפקוד אותי ואת כל בני ביתי וכל עםך בית ישראל לחיים טובים ולשלום."**

ה"משנה ברורה" מביא בשם הזוהר הקדוש והמקובלים, ששבת צריך להיזהר מאוד שלא תהיה שום מחלוקת בבית, ובפרט בין איש לאשתו, ובמיוחד סמוך לכניסת השבת, זמן שהשטן מגיע לעורר ריב ומחלוקת. **רבי הירש מזידיטשוב זצ"ל** אמר: שבית שהשולחן והמפה מסודרים בו בערב שבת קודם חצות היום, זו סגולה לגרש ולבטל את הקליפה של הסטרא אחרא, שמעוררת מחלוקת בבית בערב שבת ידוע שגדולי ישראל מקפידים ביום שישי בבוקר, תיכף אחר התפילה, לפרוס מפה על השלחן, ולהכין את הנרות לכבות שבת קודש. ויש שנוהגים כבר ביום חמישי בלילה להכין ולסדר את הבית לכבוד שבת קודש.

ספר "ומתוק האור, שבת

קודש"

שידוכים

מובא בשם הצדיקים, שהקדמת קבלת שבת קודש היא סגולה למציאת הזיווג במהרה. השבת היא בת הזוג של עם ישראל, עם ישראל הוא החתן והשבת הכלה, וכשם שמצוה על החתן להקדים לצאת לקראת הכלה, כך ישנה מצוה מיוחדת של תוספת שבת, שבה מקדימים ויוצאים לקראת השבת. הגמרא (שבת ק"ח:) מספרת שרבי ינאי היה לובש את בגדיו היפים בערב שבת מוקדם ואומר: **"בואי כלה, בואי כלה"**.

ספר "ומתוק האור, שבת קודש"

